

over for de to Personer, hvilket jeg imidlertid ikke er, og jeg tror heller ikke, nogen af dette Ting's Medlemmer er. Disse Personer have ganske sikkert aldrig fornærmet nogen af dette Ting's Medlemmer eller det danske Folk i sin Helhed, og derfor kan man ikke være uvillig stemt over for disse Personer. Naar man ikke stemmer for at bevilge disse Pengene, er det af ganske andre Grunde, men Udseendet kan blive der, og det forekommer mig at være ubilligt over for den kongelige Familie. Naar jeg før mente, at der var noget mere Grund til at holde Forslaget tilbage i Aar end i tidligere Aar, skal jeg forklare mig nøjere. Jeg mener dermed, at vi have ringere Evne til at gaa ind paa Forslaget nu i Aar, end vi have haft nogen Sinde tidligere. Det er jo nu endelig gaaet op for os, vi ere komne paa det rene med, at vi ikke have nogen som helst disponible Midler i Statskassen. Det blev saa tydelig godtgjort af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) forleden, som jo er en Veit af Regeringen og staar paa samme politiske Standpunkt som Regeringen, hvorfor det særlig interesserede mig, at det kom fra denne Side; det blev godtgjort, siger jeg, at der som sagt saa at sige ikke findes disponible Midler i Statskassen. Nu kan det jo nok være, at Finansloven, som har været diskuteret i disse Dage, viser et Overskud, og det kan jo være, at dette Overskud bliver der; men det vil jo blive et Spørgsmaal; man kan sige, som den højtærede Finansminister sagde forleden til det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Boissen): naar vi endelig se, der bliver et Overskud, saa vil jeg være med til at disponere over det. Jeg betragter denne Udtalelse fra Finansministeren for at være meget god og synes, at den var meget paa sin Plads, men jeg tror, at den Tid ikke vil være fjern, da det vil komme til at se værre ud med Finanskassen, end det gør i Øjeblikket, forudsat, at ikke Forslaget kan komme til Stede, og det kan komme ind paa at optage Statslaan. Naar Finansloven — som jeg selvfølgelig ikke skal komme videre ind paa, da vi ere færdige med at behandle den — for nærværende Tid viser et Overskud, saa tror jeg det ligger i, at den bliver nedstemt mere end ønskeligt af de Herrer, der opstille den, og udelukkende af den Grund og med Henblik paa et kommende Forslag; men den Dag, Forslaget kommer, vil der blive stillet langt større Krav end til Dato, hvilket vil være en nødvendig Følge af Befæstningen og alt, hvad der er fket i den sidste halve Snes Aar. Jeg tror derfor, at rent finansielt set staar Statskassen

saaledes for nærværende Tid, at der ikke er nogen som helst Grund til at vedtage dette Forslag, medmindre der er paatrængende Nødvendighed derfor, eller der er Trang til Stede. Der har jo i disse Dage været anraabt meget om Støtte til Landbostanden; Agrarspørgsmaalet har jo været oppe, og man har tilshneladende modtaget dette med megen Velvilje, og jeg vil ogsaa sige, at jeg fra enkelte Sider har faaet en Følelse af, at dette Spørgsmaal er kommet meget belejligt. Jeg skal ikke her indlade mig paa, om Spørgsmaalet er mere eller mindre be rettigt. Jeg tror, at en stor Del af Landarbejderne eller Landbefolkningen trænger overordentlig haardt, men lige saa sikkert tror jeg, at der er en Masse Landmænd og en stor Del Jordbesiddere, som aldeles ikke trænge, men have det overordentlig godt. Det vil derfor være svært at komme til Reformer paa dette Omraade, idet det vil være vanskeligt at hjælpe dem, der trænge, uden i Virkeligheden ogsaa at komme til at støtte dem, som ikke trænge. Der ligger jo Forslag for, hvorved man kan faa Lejlighed til at dvæle mere derved, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa; jeg henpeger kun derpaa, fordi jeg mener, at det Krav, der er stillet der fra Landbostandens Side, har mødt saa stor Velvilje her, at der sikkert er Grund til at tage under Overvejelse, hvad der skal gøres, og man maa ogsaa være paa det rene med, hvor man skal hente Pengene fra. Der blev fra et æret Medlem, der tilhører samme Parti, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, anbefalet Sparommelighed til det yderste. Det forekommer mig ogsaa, at man bør være saa sparsommelig som mulig, hvor man ikke derved forsømmer noget, og hvor man ikke kommer til at unnlade at hjælpe, hvor der er Trang til Stede; for saa vidt ønsker jeg ogsaa Sparommelighed. Maaffe det kan vise sig, maaffe den ærede Finansminister kan oplyse os om, at der er Trang til Stede hos disse 2 paagældende Personer, for hvem der andrages om at faa en Understøttelse af 50,000 Kroner. Da jeg dog ikke tror, der er Trang til Stede, saa vil jeg ikke kunne være med til at stemme for Forslaget. Saa vidt mig bekendt, er Prins Baldemar i alt Fald ikke trængende; jeg tror endogsaa, han er en temmelig hovedrig Mand, og hvorfor man da skulde bevilge ham en betydelig Apanageforhøjelse, det forstaar jeg ikke. Prins Christians Formuesomstændigheder kender jeg ikke noget til, men jeg ved i alt Fald, at hans Fader, Kronprinsen, er en meget velstaaende Mand, maaffe en af Landets rigeste, og det turde jo være muligt,